

Toelichting op de artikelen

Algemeen

1. Basisnormen, toeslag en verlaging

Hoofdstuk 3 van de Wet werk en bijstand (WWB) kent voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan een systeem van basisnormen en toeslagen en verlagingen. De basisnormen zijn geregeld in paragraaf 3.2 (artikelen 20 tot en met 24), de verhogingen en verlagingen in paragraaf 3.3 (artikelen 25 tot en met 29). Het college is verplicht om in voorkomende gevallen de norm te verhogen met een toeslag. Van de mogelijkheid om een verlaging toe te passen hoeft geen gebruik te worden gemaakt.

Norm

Voor personen van 21 jaar tot 65 jaar bestaan er drie basisnormen (artikel 21 WWB), namelijk:

- gehuwden: 100% van het wettelijke minimumloon (= de gehuwdennorm)
- alleenstaande ouders: 70% van de gehuwdennorm
- alleenstaanden: 50% van de gehuwdennorm

Toeslag

Een toeslag kan worden verstrekt aan een alleenstaande of alleenstaande ouder als de algemeen noodzakelijke bestaanskosten niet, of niet geheel met een ander kunnen worden gedeeld. De mogelijkheid tot het delen van kosten wordt aanwezig geacht als naast belanghebbende nog één of meer anderen hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning. Dan kunnen de kosten van levensonderhoud worden gedeeld. De toeslag bedraagt maximaal 20% van de gehuwdennorm.

Verlaging

Volgens de wet kan bij lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan de basisnorm of de toeslag worden verlaagd bij:

- gehuwden die de kosten kunnen delen met een ander (artikel 26);
- het ontbreken van woonlasten (artikel 27);
- schoolverlaters (artikel 28);
- bij alleenstaanden van 21 en 22 jaar (artikel 29).

2. Verordening

In artikel 8, lid 1, onder c. en artikel 30 WWB is geregeld dat de gemeenteraad bij verordening dient vast te stellen voor welke categorieën de basisnorm wordt verhoogd of verlaagd en op grond van welke criteria de hoogte van die verhoging of verlaging wordt bepaald.

Categorieën

Artikel 30 WWB bepaalt dat de verordening een categoriaal karakter moet hebben. Bij het afbakenen van categorieën is steeds getracht te komen tot in de praktijk eenvoudig te hanteren

criteria. Daarom is er gekozen voor een forfaitaire benadering.

In deze verordening wordt, naast de toeslagen, invulling gegeven aan alle verlagingen die de WWB mogelijk maakt, met uitzondering van de verlaging voor schoolverlaters.

De behoefte aan bijstand van schoolverlaters wordt voornamelijk veroorzaakt door de economische omstandigheden. Bovendien kan niet zonder meer gesteld worden dat de

noodzakelijke algemene kosten van het bestaan voor de schoolverlater lager liggen dan voor de niet-schoolverlater.

Artikel 1. Begripsbepalingen

Er is voor gekozen om begrippen die al zijn omschreven in de Wet werk en bijstand (WWB) of de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet afzonderlijk te definiëren in deze verordening. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de WWB of Awb ook de verordening moet worden gewijzigd.

Het begrip gehuwdennorm is opgenomen, omdat de hoogte van de toeslag en de verlaging is

afgeleid van het netto wettelijk minimumloon waarop deze norm is gebaseerd.

Iemand is verzorgingsbehoevend als hij/zij op basis van een indicatieadvies van het Centraal Indicatiestelling Zorg (CIZ) of een behandelend medisch specialist kan aantonen, dat hij zonder

verzorging is aangewezen op permanente verzorging of verpleging in een verzorgings- of een

verpleeghuis.

De in de verordening vastgestelde toeslagen en verlagingen gelden uitsluitend voor belanghebbenden, waarmee bedoeld wordt bijstandsgerechtigde alleenstaande, alleenstaande

ouder of gehuwde tussen de 21 en 65 jaar. Volgens de wet komen bijstandsgerechtigden van

65 jaar en ouder niet in aanmerking voor een toeslag of een verlaging. De hoogte van hun basisnormen zijn afgestemd op de AOW-uitkeringen. Er is afgezien van de mogelijkheid de basisnormen van jongeren van 18, 19 en 20 jaar te verlagen, omdat deze normen zijn afgeleid

van de kinderbijslagbedragen en dus laag zijn. Verdere verlaging is niet opportuun.

Met een ander wordt bedoeld de persoon die in de woning van belanghebbende zijn hoofdverblijf heeft.

Artikel 2. Toeslagen

Als in de woning van de alleenstaande, of de alleenstaande ouder geen ander zijn hoofdverblijf

heeft, dan geldt volgens artikel 30, lid 2 WWB de maximale toeslag van 20%. Heeft wel een ander in de woning zijn hoofdverblijf dan wordt verondersteld dat er algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan kunnen worden gedeeld (bijvoorbeeld huur en energielasten). Of en de

mate waarin de kosten worden gedeeld is niet van belang. Dat is de verantwoordelijkheid van

belanghebbende. Zolang er geen sprake is van een gezamenlijke huishouding moet er van worden uitgegaan dat niet alle kosten kunnen worden gedeeld. Een toeslag blijft op zijn plaats.

Gekozen is voor een toeslag van 10% van de gehuwdennorm.

In het derde lid is geregeld welke personen niet onder het begrip een ander vallen, zodat de toeslag van 20% geldt. Het gaat om kinderen van 18 tot 21 jaar en meerderjarige studerende kinderen die niet (meer) ten laste van de ouder komen en in omstandigheden verkeren waardoor het niet aannemelijk is, dat zij kunnen bijdragen in de kosten van het huishouden. Ook is geregeld, dat als belanghebbende een zorgbehoevende verzorgt, hij/zij niet als een ander wordt aangemerkt. Het is niet wenselijk is om de verzorgende belanghebbende te confronteren met een lagere toeslag.

Artikel 3. Afwijkende toeslagen

Artikel 29 WWB geeft het college de bevoegdheid om een afwijkende toeslag toe te passen

voor alleenstaande van 21 en 22 jaar als het van oordeel is, dat rekening houdend met de hoogte van het wettelijk minimum jeugdloon er een drempel is om werk te aanvaarden. Om die reden is geregeld dat de alleenstaande van 21 jaar geen recht heeft op de toeslag en dat de toeslag voor een alleenstaande van 22 jaar 10% van de gehuwdennorm is. Op grond van artikel 27 kan het college de norm of de toeslag lager vaststellen als belanghebbende lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de norm of de toeslag voorziet als gevolg van zijn woonsituatie, waaronder begrepen het niet aanhouden van een woning. Met toepassing van dit artikel is bepaald, dat geen recht op toeslag bestaat als belanghebbende geen aantoonbare woonlasten heeft. De bijstand is dan gelijk aan de basisnorm. Voorbeelden van woonlasten zijn huur, hypotheek, kostgeld.

Artikel 4. Verlagingen

In de gehuwdennorm is al rekening gehouden met het feit dat beide echtgenoten de kosten van hun huishouden volledig kunnen delen met elkaar. Als in de woning nog een ander zijn hoofdverblijf heeft, kunnen de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan nog verder gedeeld worden. Ook hier geldt, dat of en de mate waarin de kosten gedeeld worden niet van belang is. Dat is de verantwoordelijkheid van belanghebbende. Gekozen is voor een verlaging van 10% van de gehuwdennorm, ongeacht het aantal anderen dat in de woning zijn hoofdverblijf heeft. Net als in artikel 2 wordt hier dezelfde categorie personen niet als een ander in aanmerking genomen. Bij het ontbreken van woonlasten is de verlaging 20% van de gehuwdennorm (zie toelichting artikel 3).

Artikel 5. Hardheidsclausule

Dit artikel regelt dat het college kan afwijken van de verordening. Er moet sprake zijn van gevallen die bijzonder zijn en van gevallen waarbij toepassing van de verordening leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Artikel 6. Citeertitel

Dit artikel regelt de naam van de verordening.

Artikel 7. Inwerkingtreding

Dit artikel regelt dat de verordening op 1 januari 2009 inwerking treedt.